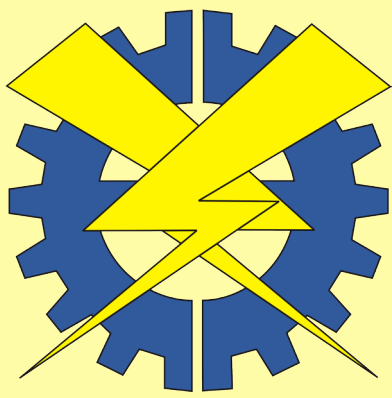

SÄHKÖSANOMAT

3/2016

SISÄLLYSLUETTELO

- 2 | Pääkirjoitus
- 3 | Puheenjohtaja
- 4 | Fuksinurkka
- 5 | Elämää ja elektroniikkaa
- 8 | Sulareita Balkanilla
- 9 | Fuksityttöjä
- 10 | Jäsenistön mielipide
- 12 | Kirjeshakki
- 13 | TEK
- 14 | UlkomaanXQ

Julkaisija

Sähkökilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 TAMPERE
www.skilta.fi
www.instagram.com/skiltaofficial

Palaute ja juttutoiveet

skilta-tiedotus@listmail.tut.fi

Pääkirjoitus

Syksy ja sen mukanaan tuomat haasteet ja koulustressi ovat täällä. Leppoiset kesähelteet ovat taas hetken aikaa historiaa, kun ulkona on kylmä ja sataa. Allekirjoittaneelle tämä syksy on kuitenkin tervetullein sitten fuksivuoden alun, sillä elämäni on täydentynyt pienellä karvaisella koiravauvalla. Vaikka suorittamatta olevat kurssit jo vähenevät, tuntuu niiden harkkatoihin käytettävissä oleva aika vähentyvän vielä runsaammin. Yhtäkkiä kaikki aika kuluu siihen, että koittaa pelastaa eteisessä lepäävät kengät joutumasta pienien neulanterävien hampaiden järsittäväksi. Tai siihen, että seisoo ulkona hihna kädessä ja toivoo, että maassa kierivä pentu tajuaisi kakata. Varpaiden saalistus on onneksi jo vähän vähentynyt. Silti koiranpentu on tuonut mukanaan enemmän työtä, kuin olisi kuvitellut. Ja välillä pitäisi käydä oikeissakin töissä. Onneksi opinnot on kuitenkin ennenkin pelastanut tehokas muutaman (viimeisen) illan kestävä vanhojen tenttien ulkoa opettelu.

Lehden teemana on, kuten ehkä kuvista huomaa, aikaisemmin mainittu koiravauva. Kuten kuka tahansa tuore äiti, minäkin haluan esitellä kultani mahdollisimman monelle, joka vain suostuu kuvia katsomaan. Painattamalla tämän lehden täyteen koirakuvia, saan esiteltä turreni väkisin myös muutamalle sellaiselle, ketä ei kiinnosta. Olkaa hyvät!

Pörheää ja sateidentäyteistä syksyä kaikille!

-Laura

Puheenjohtaja põlöttää

Hermia 11 portailla makoilee syysöiden kellastama lehti. Kaivaten takaisin kohti puiden vielä vihertäviä latvoja, se tarrautuu syksyn viimeisen lämpimän puhurin syleilyyn. Pari puuskaa luoteeseen kirkas syysaurinko suutelee Kampusareenan kuparikupoleita ja alhaalla Etunurtsilla käy uneliaan kesän jälkeen taas kuhina, kun tunnolliset fuksit kiirehtivät iltapäivän luennoilleen. Hauras lehti läjätää vanhemman opiskelijan naamalle, mutta tämä pyyhkäisee sen tottuneesti sivuun. Tänään hänen tunnelmaansa ei droppaa edes huominen harkkadeidis, sillä hänen suonissaan virtaa aimo annos maukasta kotiviiniä Herkkuviinifestareilta, nams!

Viinin siemailu on vain yksi osa käynnistyneitä kiltatoimintasyksyä! Uusia toimareita on saatu ansiokas joukko, fuksien aivopesu on vääjäämättömästi käynnissä ja killan klassikkotapahtumat niin fuksisaunoista Keskiasteen välitutkintoon ja Kiltojen avajaisaunaan ovat olleet onnistuneita. Kiitos jäsenistölle aktiivisuudesta! Ulkomaan-XQ:mme rantauduttua Lissabonin lämmöstä suuntaamme nyt katseet tulevaan: syksy

tuo tullessaan mm. ulkoiluretken, kv-saunan, ainakin yhdet sitsit ja pikkujoulusaunan sekä rankka- ja fuksiXq:!! Lisäksi jokaisen kuukauden viimeisenä maanantaina järjestetään matalan kynnyksen kiltailta, jossa pääsette hengaillemaan killassa tai sen lähimaastossa rennosti, myös ilman etanolituotteita. Syksyllä järjestetään lisäksi liikuntakokeiluja ja T3-keskusteluilta, seuratkaa tiedotusta!

Monologini lopussa toivon teiltä aktiivista palautetta killan toiminnasta! Palautekilke löytyy kätevästi nettisivuilta kilta-välilehdeltä, kertokaa mielipiteenne ihan kaikesta aina edunvalvonnasta tapahtumiin, niin teemme asiat paremmin!

Ensi vuonna kiltaa luotsaa taas uusi raati uuden uljaan pj:n voimin. Juuri sinä voit olla mukana tekemässä killasta entistä huippumpaa, joten tule kiltaan tutustumaan raadin toimintaan 12.10. klo. 10-14!

Huippukivaa syksyä juuri sinulle, nähdään Skillassa!

-Juha

koiranpennut

koirakaverit

kuoppien kaivaminen

maharapsutukset

corgipyilyt

hissiin pissaaminen

oman kakkan syöminen

käytöstavat

naapurin ovelle pissaaminen

Fuksinurkka

Vettä sataa vaakasuoraan, lehdet ja linnut pu-
toavat puista. Ahvenisjärven humaltuneet sorsat
alkavat jäätyä kiinni lampeen, eikä aurinko ole
paistanut Tsernobyli... krhm, Hervannassa viik-
koihin. Johdatus ohjelmointiin johdattaa teidät
tutkailemaan mielenne synkimpiä syövereitä...
Joku saattaisi tällaisesta jopa ahdistua, vaan
eivät teekkarit! Syksy nimittäin on Herwannan
railakkaalle opiskelijayhteisölle juhlan aikaa
kaikkine saunoineen, sitseineen ja muine pirs-
keineen.

Tekemistä riittää koulunkäynninkin
kanssa, ja yksi fuksipalleron tärkeimpiä taitoja
onkin elämän priorisointi. Mikään TTY:llä (tai
elämässä yleensä) ei tule *tirska* täysin itsestään,
eivät myöskään opintopisteet tai kaverit. Tämän
vuoksi reippaan pikku fuksin on yleisen pärjää-
misensä vuoksi aivan välttämätöntä tehdä pal-
jon asioita: Samaan aikaan koulunkäynti vaatii
omistautumista, mutta samaan tapaan kaipaa
myös sielu virkistystä kovan puurtamisen vasta-
painoksi.

Suoriutukaa fuksikursseista kunnialla,
niin ne eivät odota edessänne seuraavana vuon-
na, kuten mahdollisesti johoh Adamilla. Älkää
kuitenkaan hautautuko vellomaan koulutöitten-
ne kanssa yksin! Kaikki on mageempaa ja hel-
pompaa, kun sen jakaa fuksitovereiden kanssa.
Kun esimerkiksi iman harkat eivät luista, kan-
nattaa viestiä laittaa esimerkiksi omaan
fuksiryhmään, tai sitten tulla käymään Skillassa!

Syksy on onneksi vielä täynnä toinen
toistaan upeampia tajunnanräjäyttäviä ja aiste-
jalievittäviä tapahtumia, joista
suuri osa on räätälöity juurikin teille! Mikään ei
ole niin kaunista kuin lauma kirkkain silmin en-
simmäisille sitseilleen
astelevia fukseja, valmiina imemään itseensä
kaiken tiedon, opin sekä alkoholin pienten sien-
ten lailla.

Nähdään tapahtumissa, Skillassa, ru-
okalassa, missä vaan! Käykää tapahtumissa ja
muistakaa hakea meiltä leimat ;)

♥: Fuksivastaavanne Joel & Adam

ELÄMÄÄ JA ELEKTRONIikkaa

Henkilöesittelyssä Erja Sipilä

Teksti: Jere Lilja

Tällä kertaa perinteisessä henkilöhaastattelus-
sa päätettiin ottaa kohteeksi joku elektroniikan
laitokselta, ja varmasti kaikille tutuin henkilö
ko. laitokselta on Erja Sipilä, joka luennoi mm.
kaikille sähkön opiskelijoille pakollista perus-
kurssia Analogiaelektroniikka (entinen Elektroi-
niikan perusteet II). Tämän jälkeen Erjaan voi
törmätä esimerkiksi elektroniikan kandiopin-
noissa ja elektroniikan laitoksen käytävillä.

Erja on kotoisin Porista ja hän saapui
TTY:lle vuonna 1994 opiskelemaan sähkötek-

niikkaa, ja DI:ksi valmistuminen koitti vuonna
2000, pääaineena elektroniikka ja sivuaineina
ohjelmistotuotanto sekä sähkövoimatekniikka.
Tekniikan lisensiaatin paperit tulivat vuonna
2003 jälleen elektroniikan alalta sivuaineen ol-
lessa kasvatustiede. Erjalla on myös ammatillinen
opettajakoulutus vuodelta 2008. Leijona-
osan työurastaan Erja on työskennellyt TTY:lla
tutkijana/opettajana, mutta väliin mahtuu myös
parin vuoden toimi UPM:llä siruliitosinsinööri-
nä.

Vapaa-ajallaan hän harrastaa mahdollisuuksien mukaan niin paljon liikuntaa kuin vain kerkeää, rakkaimpia harrastuksia ovat koko perheen voimin kesäisin purjehtiminen ja talvella lasketteleminen. Myös ringetteä ja erityisesti jalkapalloakin tulee harrastettua. Alekirjoittanut törmäsi Erjaan jopa puolimaratontapahtuman lähtöalueella, joten eipä taida olla lajia jota hän ei tuntisi tai harrastaisi. Hän on myös toiminut pitkään sivutoimisesti TURVoKe ry:n jumppaohjaajana.

Viimeisen parin vuoden ajan Erjaa on työllistänyt normaalien opetustehtävien lisäksi myös väitöskirjan raapustaminen, jonka tekeminen alkoi vuonna 2014. Työmäärä oli kuulemma melkoinen, ja töitä joutui myös viemään kotiin asti. Omien sanojensa mukaan väitöksen tekeminen ei sinänsä ollut vaikeata, kun oli tiedossa mitä piti tehdä ja miten, se vain piti tehdä. Aiheena väitöskirjassa on "Novel Manufacturing Methods and Materials for UHF RFID Tags in Identification and Sensing Applications" eli suomeksi uusien materiaalien käyttö RFID-tunnisteiden teossa. Käytännössä tämä tarkoittaa niiden tulostamista/maalaamista esimerkiksi pahville ja puulle. Työn aikana valmistetut prototyypit näyttävät ainakin ihan asiallisilta ja ne toimivat, joten eiköhän itse väitöstilaisuuskin mene hyvin. Se on muuten 28.10., joten kaikki paikalle katsomaan!

Opiskeluaikanaan Erja ei hirveästi ollut mukana järjestötoiminnassa, mutta Skillan touhuissa ja tapahtumissa tuli pyörittyä, erityisesti mieleen ovat jääneet RankkaXQt ja Sivomo-excursiot, esimerkiksi 90-luvun loppupuolen noin kahden viikon mittainen reissu akselilla Australia/Singapore/Malesia on jäänyt mieleen. Mutta olivat ne kaikki muutkin hyviä reissuja kuulemma, kannatti lähteä. (Sivomosta voit lukea lisää Sähkökillan historiikista.)

Opettajana Erja on elementissään, onhan hän opiskellut melkoisen määrän kasvatus-tieteitä ja vetänyt samoja kursseja jo usean

vuoden ajan. Kuulemma parhaiten kurssin osaa vetää kolmantena kertana, kahden ensimmäisen ollessa lähinnä harjoittelua. Erjan tyyli opettaa on ainakin laskuharjoituksissa jokseenkin samankaltaista kuin yläasteella ja lukiossa, painottuen henkilökohtaiseen opetukseen. Valitettavasti resurssipulan takia kursseilla on satoja ihmisiä, joten kaikille ei voida tietenkään taata täydellistä henkilökohtaista ohjausta. Mielellään Erja kuitenkin opiskelijoita auttaa, vaikka sattuisi kysymään jostakin muusta kuin hänen vetämästään kurssista. Hän on myös hiukan ymmällään siitä, miksi elektroniikkaa ei opiskella enemmän, onhan sen opiskelijoille melko varmasti työpaikkoja tarjolla.

Toimitus toivottaa Erjalle onnea tulevaan väitöstilaisuuteen (sehän oli 28.10.) ja toivookin, että mahdollisimman moni jaksaisi vaivautua paikalle sitä katsomaan.

Tutkinnot

2008 Ammatillinen opettajankoulutus, TAOKK

2003 Tekniikan lisensiaatti, Tampereen teknillinen yliopisto, sähkötekniikan koulutusohjelma

Pääaine: Elektroniikka ja sivuaine: Kasvatustiede

2000 Diplomi-insinööri, Tampereen teknillinen korkeakoulu, sähkötekniikan koulutusohjelma

Pääaine: Elektroniikka, Sivuaineet: Ohjelmistotuotanto ja sähkövoimatekniikka

Työhistoria

Yliopisto-opettaja, TTY, Elektroniikan/Elektroniikan ja tietoliikennetekniikan laitos
Siruliitosinsinööri, UPM Raflatac RFID

Tutkija, tehtävä sisälsi myös opetusta. TTY/TTKK, Elektroniikan laitos

Sivutoiminen tuntiopettaja, TAMK

Sivutoiminen tuntiopettaja, TTY/TTKK, Elektroniikan laitos

Tutkimusapulainen, TTY/TTKK, Elektroniikan laitos

+ sivutoimisesti jumppaohjaaja vuosikaudet, vielä nykyäänkin

Luottamustehtävät

1.9.2008 – 31.7.2011 Tekniikan akateemisten liiton (TEK) valtuuston varajäsen

1.8.2002 – 31.7.2008 Tekniikan akateemisten liiton (TEK) valtuuston jäsen

1.9.2005 – 31.8.2008 TEK:n hallituksen varajäsen

1.1.2003 – 31.12.2005 TEK:n koulutusvaliokunnan jäsen

1.1.1998 – 31.12.1999 Tampereen teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan edustajiston jäsen

caruna

Hyvää energiaa.

Sulareita Balkanilla

Teksti: Iiro Vuorio

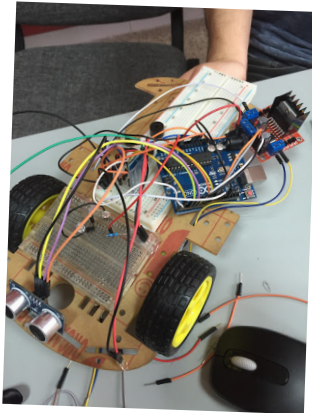
Olipa kerran Kyykkäliigan finaalin jatkosauna, jossa allekirjoittanut teki päätöksen hakea LC Tiranin järjestämään PlayArd workshoppiin. Päätös lähtemisestä syntyi pääasiassa workshopin opintoihin liittyvästä aiheesta (Arduino) ja entuudestaan tuntemattomasta kohteesta (Albania), alkoholillakin saattoi olla pieni myönteinen vaikutus.

Lennot Helsingistä Istanbulin kautta Tiranaan varasin heti hakemukseni hyväksynnän jälkeen ja edestakaiselle matkalle Turkish Airlinesin hellässä huomassa tuli hintaa vajaa 350€*. Majoitus ja ruokailu oli hoidettu järjestäjän toimesta, joten paikan päällä maksettavaksi ei jäänyt juuri mitään.

Workshopin luennot pidettiin Universiteti Metropolitan Tiraninan tiloissa, jotka sijaittivat aivan majoituksena toimivat Propaganda Hostelin vieressä. Luennoilla käytiin läpi elektroniikan peruskomponentteja sekä monimutkaisempia antureita ja niiden käyttöä Arduino kehitysalustan kanssa. Kalvosulkeisten lisäksi luennot sisälsivät käytännön harjoituksia. Viimeinen luentopäivä oli varattu kokonaisuudessaan Arduinon päälle rakennettujen, Bluetoothilla ohjattavien, ”autojen” suunnitteluun ja kasaamiseen, viikonloppuna projektit esiteltiin yleisölle, joka koostui mm. Albanian in-

novaatioministeristä ja korkeakouluopetuksessa vaikuttavista ihmisistä. Luennoilla käsitellyt aiheet olivat muutaman vuoden elektroniikka lukeneen näkökulmasta helppoja ja Arduino alustan ohjelmointi tuntui lähes lastenleikiltä, kun viimeisetkin bitin pyöritykset oli piilotettu kirjastojen taakse. Luennot kuitenkin tarjosivat mahdollisuuden kokeilla anturien ja toimilaitteiden käyttöä käytännössä aivan eri tavalla kuin TTY:n tarjoamat kurssit.

Workshopin ohjelmaan kuului tietenkin luentojen lisäksi mahdollisuus tutustua Albanian pääkaupunkiin Tiranaan ja läheiseen rantakaupunkiin Durësiin, myös Tiranan yöelämään tutustumisesta oli pidetty huolta. Albania oli itselleni erittäin positiivinen yllätys ja halvan hintatasonsa puolesta potentiaali lomakohde myös tulevaisuudessa.

*Paluumatkalla portin viereen nukahtaminen ja jatkoyhteyden menetys aiheuttivat hiukan lisäkustannuksia..

Power and productivity
for a better world™

Fuksityttöjen syyskuulumiset

Täytin 21 vuotta syyskuyn 17. päivänä ja löysin ensimmäiset harmaat hiukseni. Näin tieteellisesti sanottuna hypoteesini on, että lediprojekti ja matematiikka 1 -kurssit syövät kaiken mielenrauhani, jolloin kasvaneet adrenaliini ja kortisolipitoisuuteni elimistössä ovat saaneet hiuspigmenttini tuoton lakkaamaan. Onneksi yliopisto ei ole vain opiskelua varten vaan olen onnekseni päässyt myös tutustumaan teekkarikulttuuriin, kiltta- ja oheistoimintaan sekä köyhyyteen. Lisäksi olen saanut nähdä aitiopaikalta kilttojen välistä kisailua; esimerkiksi Skillan ja Korkin kilpajuoksu haalareille (millään muulla ei ole mitään väliä, paitsi että Skilta voittaa).

Opiskelin viime vuoden Tampereen yliopistossa biolääketieteellistä teknologiaa (teekkari, lue: ”humanistiopintoja”) samalla lukien TTY:ltä sekalaisia opintoja. Taru kertoo, että sain kerättyä TTY:ltä enemmän noppia kuin eräs fuksivastaavamme viime vuonna. Aikaisempiin opintoihini verrattuna Tampereen teknillinen yliopisto on, yllättäen, teknisempi ja teoriapainotteisempi.

Teoria kuulemma loppuu ensimmäisen vuoden jälkeen, jolloin minä ja muut Skillan fuksit pääsemme etenemään oikeille ammattiainekursseille. Itseäni kiinnostaa lääketieteen tekniikka ja viime aikoina olen alkanut pohtia olisiko sairaalafysiikan ura minua varten. Tai ehkä laboriotekniikko? Sanotaan, että mitä enemmän opiskelee, sitä enemmän on hukassa sen kanssa mitä haluaa isona tehdä. Paras olisikin lopettaa opinnot mahdollisimman pian.

Minusta ja meistä kaikista tulee ennen kaikkea oman alamme asiantuntijoita. Tampereen teknillinen yliopisto tarjoaa korkealaatuista opetusta näköalapaikalta; onhan Tampereen Teknillinen yliopisto Suomen korkein yliopisto (Hervanta on itseasiassa aika korkealla). Fuksivuosi tulee käyttää ennen kaikkea opiskeluelämästä nauttimiseen ja uusien ihmisten kohtaamiseen. Tehkäämme siis fuksivuodestamme loistava!

Fuksityttö Anna

Niin sitä pienet viattomat fuksit houkutellessaan tekemään vaikka mitä fuksipisteiden toivossa, kuten kirjoittamaan Sähkösanomiin. Pieni viaton fuksi yrittää tuskaisesti kirjoittaa tekstiä viimeisenä iltana ennen dedistä, ulkona on harmaata ja jääkaappi ammottaa tyhjiyttään. Ohjelmointi kummittelee taustalla sekä matikan STACK tehtävät pitäisi saada palautettua. Mutta pisteet on saatava kasaan, jotta wappuna pääsee kunnialla koskeen, vai mitä?

Täällä yksi enemmän tai vähemmän viaton fuksi, Anni Lignell, sähköpuolelle eksynyt TYTTÖ (vapiskaa pojat!).

Viha – rakkaussuhde fysiikan ja matematiikkaan ohjasi tien TTY:lle ja niin tästä Hyvinkääläisestä tuli Herwoodilainen. Valittamista ei kyllä ole, yliopistoon kulkee näppärästi ja takaisin uuteen kotiin löytää helposti jopa yön pimeinä hetkinä, kunhan suuntaavaisto on vielä tallella.

Mutta mitä yliopistoelämä on tuonut mukanaan? Aikaisia aamuja ja pitkiä luentoja? Niinhän sitä pelkäsi, kunnes ensimmäiset viikot vierivät ohi ja oivalsi, että tämänhän on ihan mukavaa verrattuna lukion ainaseen pakolliseen läsnäoloon. Kampusareenan sokkeloisuus alkaa pikkuhiljaa hahmottumaan, varsinkin opiskelijaravintolat löytyvät helposti. Tähän saattaa olla osasyyinä hinnat, jotka vetävät luokseen fuksin jos toisenkin puhumattakaan muista kanssapiskelijoista. Kannattaa ottaa kaikki irti opiskelija-alennuksista! Vaikka opiskelijaelämä tuo mukanaan kaikenlaista huumaa, on myös muistettava arkiset askareet (ja ohjelmointi).

Opiskelijäkämpässä sähköopintoja on ollut helppo aloittaa Ikean lamppujen asentamisella. Tiskikoneesta ja pesukoneestakin on löytynyt oikeat nappulat. Mutta mites se nyt olikaan, soipiiko vesi ja sähkö yhteen? Eiköhän tässä jatketta opiskelua korkokengät jalassa sähköenergiaa säkenöiden! Sähkötekniikan 1. lakihan kuuluu: Ohmi * käämi = Pimeenä koko lääni.

Fuksityttö Anni

Jäsenistön mielipide

Sinäkin voit saada mielipiteesi julkaistuksi tällä palstalla!
Lähetä sähköpostia osoitteeseen skilta-tiedotus@listmail.tut.fi
tai pistä palautetta osoitteessa <http://skilta.fi/kilta/palaute/>

Kahvilusikka on Saatana

Hyvin nukutun yön jälkeen siirryn suoraan suihkun jälkeen Skiltaan nauttimaan aamukahvia. Ulkona paistaa aurinko. Lyhyen kävelyn jälkeen saavun kiltahuoneelle. Tervehdin iloisesti kiltahuoneella lojuvaa muutamaa ihmistä. Harmikseni totean kahvin kuitenkin juuri loppuneen. En kuitenkaan lannistu tästä. Siirryn kahvinkeitTIMEN luokse ja täytän keittimen kymmenellä kupilla vettä, riittää sitten muillekin :). Sijoitan suodatinpussin paikalleen ja kaivan kahvipussin pois kauniista muumikuvioisesta rasiastaan. Alan kaataa kahvinpuruja suodattimeen. Kaikki on hyvin. Mutta sitten kahvipaketista putoaa KAHVIMITTA. Mitä HELVETTIÄ! Miksi joku sen on tuonne tunkenut ja ennenkaikkea kuka Saatanasta seuraava on tuon kamalan kapistuksen keksinyt. Maailmankaikkeus olisi paljon parempi paikka, kun kahvimitan keksijä olisi liukastunut kahvimitaan, lyönyt päänsä ja kuollut hitaaseen verenvuotoon yrittäen samalla huutaa epätoivoisesti apua. Näin kahvimitta olisi tuomittu tappavaksi aseeksi ja ne olisivat vähintään luvanvaraisia. Kaikki osaisivat annostella kahvin kuin oikeat ihmiset kaatamalla kahvin suodatinpussiin silmämääräisesti, eikä tuollaista toimintaa hidastavaa ja luonnonvaroja

kuluttavaa kauheaa kapistusta tarvittaisi. Kaiken kamaluuden huippuna kahvimittojakin on noin miljoonaa eri tilavuutta ja nykyisin niillä mittaamaan opetelleet uusiavuttomat rähmäkämpälät tekevät aina uuden mitan kohdatessaan joko kahvia, joka riittäisi herättämään Snorlaxin, tai värjättyä vettä, jota uskaltaisi juottaa vastasyntyneelle vauvalle maidonkorvikkeena. Oikeat ihmiset! Yhtykäämme taistoon ja parannetaan maailma kahvimitta kerrallaan. Jokainen piilotettu tai mielellään tuhottu kahvimitta on askel kohti parempaa maailmaa.

Tapakasvatusta

Katso hetki kahta ylempää kuvaa. Kuvissa näkyvien likaisten lautasten asettelusta päätellen voisi kuvitella, että kuvat on otettu alakoulun ruokalassa. Eihän kukaan henkisesti kymmenenvuotiaista vanhempi voi asetella lautasiaan yhtä paljon päin vittua, kuin ne kuvissa on aseteltu. Surullinen totuus on kuitenkin se, että kuvien astiakorit on pelkästään aikuisten - yliopisto-opiskelijoiden tai jo valmistuneiden ammattilaisten - täyttämiä. Niin, onhan se uskomatonta, miten akateemisesti koulutettu ihminen ei saa edes tämän n. 20 sekuntia kestävästä toimituksen ajaksi otettua päätään pois perseestä huomatakseen, kuinka paljon helpompaa meidän kaikkien elämä olisi, jos ne astiakorit vain täytettäisiin järjestyksessä takaa aloittaen. Onko maailma, jossa astioita palauttaessa ei tarvitsisi kurotella likaisen lautasmuurin yli vain saavuttamaton utopia? Toivonkin, rakas lukija, että voisit liittyä jo melko suureen joukkoomme taistelemaan tätä vääryyttä vastaan. Alkuun pääset jo normaalinä koulupäivänä lounaan jälkeen ilmiantamalla kaverisi, joka yrittää palauttaa lautasensa korin eturiviin sellaiseen paikkaan, jonka takana on

vielä tyhjää. Väkivaltaa (verbaalista tai fyysistä) emme suosittele käytettävän, mutta vakavissa tapauksissa se on suotava lisäkeino helpottamaan asian ymmärtämistä. Lasien kohdalla edestä täyttäminen ei ole ihan yhtä urpo tapa, mutta ei se myöskään viesti suuresta älykkyydestä tai lähimmäisenrakkaudesta. Alla vielä esimerkki oikein täytetystä lautaskorista.

SKILTA – TUHANNEN JA YHDEN HAJUN HUONE

Hei hei ystävät!

Kävelin eräänä päivänä Skillan ovesta sisään ja törmäsin seinään. Kyllä, seinään. Seinä oli kova ja ulottui normaalin seinän tapaan lattiasta aina katonrajaan asti. Normaalisti seinästä tämän seinän erotti kuitenkin aine, josta se koostui. Tutkimukseni eivät ole vielä tuottaneet luotettavia tuloksia, mutta hypoteesini on se, että seinän rakennusaine on sekoitus ihmisperäistä vetysulfidia, sekä ammoniakkia ja haisevia rasvahappoja.

Miten nämä aineet ovat voineet luoda seinän kiltahuoneeni ovelle? Ihmisperäisen vetysulfidin alkuperää on turha arvailla; joku on päästänyt ilmoille vitunmoiset leijat. Ammoniikki ja haisevat rasvahapot taas ovat todennäköisesti aprokriinisen hien valkuaisaineden hajoamistuotteita. Eli toisin sanoen joltain on jäänyt aamulla tekemättä eräs tärkeä asia: deodorantin asentaminen kainaloihin. Lisäksi tässä hajuseinässä on esanssi kodittoman ihmisen aromia. Mitä helvettiä se tekee yliopiston tiloissa? Noh, joku on laiminlyönyt sivistyneen ihmisen

sen velvollisuutta käydä säännöllisesti suihkussa. Ehkä jo pidemmän aikaa, kuukausia kenties.

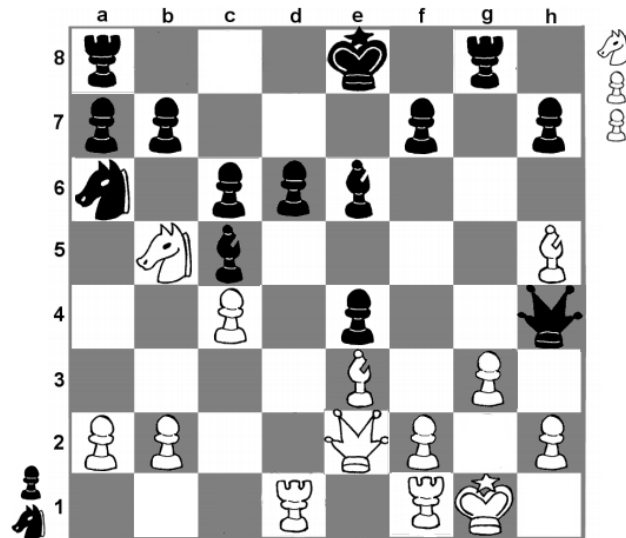
Toinen vaihtoehto hajuseinälle on se, että kiltahuoneen iloisenpunaisten sohvien alla mätäneee Skillan salaisen hit man -bisneksen sivutuotteena muutama kuollut ruumis. Haju on kuitenkin niin voimakas, että uhrin ovat todennäköisesti sekä ulostaneet, että urinoineet housihinsa varman kuoleman edessä.

Tällaiseen seinäilmiöön olen törmännyt myös muilla kiltahuoneilla. Seinän koostumus vaihtelee hieman killoittain, mutta pyyntöni kaikille teekkareille (niille joita tämä koskee) on kuitenkin sama: Käykää suihkussa ainakin kerran vuorokaudessa ja ostakaa deodoranttia. Alkuun pääsee vaikkapa halvalla ja toimivalla Nivealla. Tämä sijoitus tulee maksamaan itsensä nopeasti takaisin iloisempien kanssapöytätoimijoiden ja ehkä jopa elämäkumppanin löytymisen muodossa.

Parempaan sisäilmaan toivossa,
Kylli-täti.

KIRJESHAKKI

Viime vuorolla Oulu siirsi sotilaan ruudusta C7 ruutun C6. Skilta vastaa tähän siirtämällä tornin ruudusta A1 ruutuun D1.

TANSSIKAA TEKIN PÖYDÄLLÄ!

Saitko töitä? Saatko joka vuosi kesätöitä? Haluatko valmistumisen jälkeen etsiä rauhassa oikeita töitä? Töitä? Oletko tekniikan opiskelija? Onki sinulla vuodessa 105€ likvidiä rahaa? Riippumatta miten vastasit näihin polttaviin kysymyksiin voit silti liittyä insinöörien, arkkitehtien ja ekonomien työtömyyskassaan jo opiskeluaikana.

Ja mitenkö ahkera tekkari voi liittyä IAET-kassaan?

- Kassan jäsenyys alkaa siitä päivästä, josta olet jäsenmaksun maksanut, aikaisintaan kuitenkin päivästä, jona olet kirjallisesti hakenut kassan jäsenyyttä
- Hakemuksen voit lähettää kirjallisesti tai sähköisesti
- Hakemuksessa käytävä ilmi: mitä asia koskee (=jäsenyyden hakeminen), hakijan hetu, nimi ja yhteystiedot, luotettava selvitys siitä että henkilö on liittymishetkellä palkkatyössä (muista lakisetit), mahdollinen aiempi tai nykyinen työttömyyskassajäsenyys

Jos et ole opiskelija kuuluu työssäoloehdon piiriin, joka on 26 viikkoa työtä (vähintään 18 h/vko), viimeksi kuluneen 28 kuukauden aikana. Muistakaa kuitenkin että opiskelijana aika voidaan venyttää kattamaan vaikka koko opiskeluaikasi.

Syksyisin terveisin:

Skillan TEK-jäjä Tuukka Haapakumpu
tuukka.haapakumpu@student.tut.fi

TEKNIKAN
AKATEEMISET

120
vuotta

ULKOXQ16 – LISSABON 15. – 22.9.

Teksti: Iiro Vuorio

Skilled ulkomaan XQ suuntautui tänä vuonna Portugalin pääkaupunkiin Lissaboniin. Kynnys reissulle ilmoittautumiseen oli melkoinen, oma unelmalomani ei varsinaisesti sisällä suurkaupunkingissa tallustelua ja nähtävyyksien ihmetelyä, mutta ekan kerran viehäytys voitti kaikki ennakkoluulot. Kuten kaikki hyvät (oppimis) päiväkirjat on tämäkin kirjoitettu hiukan ennen dedistä lajijaoston saunaillassa.

Torstai

Lähtö XQ:lle tapahtui aikaisin aamuyöllä buskikyöillä Helsinki-Vantaalle. Matkasta ei jäänyt mieleen juuri muuta kuin satunnaiset pätkät takapenkin alapää aiheista jutuista. Lentomatka Lissaboniin ei ollut juurikaan hedelmällisempi: kaikin tavoin nukkumiseen sopimattomat lentokonetuolit saivat Via Dolorosan soimaan päässä useampaan otteeseen. Perillä Lissabonissa keli osoittautui ennustettakin paremmaksi ja päivä kului hostelliin ja keskustaan tutustuessa.

Perjantai

Perjantaille aukeni mahdollisuus tutustua paikallisen teknillisen yliopiston Instituto Superior Técnico tiloihin. Lissabonin EESTEC LC:n edustaja João esitteli meille robotiikan ja tehoelektronikan –laboratoriot sekä paikalliset JUUH-EL... siis JA-HAA –messut. Yliopiston lähipuistossa syödyn lounaan jälkeen suuntasimme askelemme kohti Belém kaupunginosaa ja vanhaa hiilivoimalaa, joka oli sittemmin muutettu sähkömuseoksi.

Lauantai

Vamos a la playa! Lauantaina oli vuorossa tutustuminen Cascaisiin eli käytännössä päivän ohjelma koostui auringonotosta ja kauppa-keskuksessa harhailusta. Illalla João oli luvannut

esitellä meille Portugalilaista yöelämää ja täyttikin lupauksensa aina siihen asti kunnes hoippui aamuyön tunteina sivukadulle.

Sunnuntai

Osalle matkalaisista lauantai-ilta oli jatkunut reilusti sunnuntain puolelle joten Sintraan (Unescon maailmanperintökohde) lähti vain osa porukasta. Sintran suurin nähtävyys ovat vaatimattomat portugalilaisten rikkaiden rakennuttamat huvilat, puolen neliökilometrin puistoon.

Maanantai

Yritystoimari Lauri oli järjestänyt meille mahdollisuuden tutustua Beta-i –startup hautomoon ja heidän ”hautomaansa” yritykseen nimeltään Heartgenetics. Heartgeneticsin edustaja Susana oli innoissaan kertomassa yrityksen visioista, tuotteista ja teknologioista. Intoa ei juurikaan laskenut tieto siitä, että emme olleetkaan biotekniikan opiskelijoita.

Tiistai

Kaikki hyvä loppuu aikanaan, valitettavasti tämä koskee myös ulkomaan XQ. Tiistaina eteen koitti matkustaminen takaisin Tampereelle. Tiivistettynä: lentokoneen penkit eivät olleet muuttuneet yhtään paremmiksi ja bussissa jutun taso ei ollut ainakaan parantunut. Perillä Tampereella oltiin hiukan ennen keskiviikon auringon nousua. Reissu oli allekirjoittaneen mielestä oikein onnistunut, vaikka sivustystä ei päässytäkään suksilla pakoon. Kaikkia (känni)seikkailuja en tähän juttuun jaksanut kirjoittaa mutta sanotaan vaikka, että aika ei päässyt käymään pitkäksi. Kiitoksia Laurilla ja Nooralle hienon XQ:n järkkäilystä ja toteutuksesta, 5/5 tulisin uudestaan.

Sähkömuseon työökko

Instituto Superior Técnicon tehoelektronikan laboratorio

Tutustumassa Beta-i:n tiloihin ja Heartgeneticsiin

Ryhmäkuva paikallisen yliopiston edessä

A photograph of two dogs in a garden. On the left is a small, fluffy, light-colored dog with a black collar. On the right is a larger, dark-colored dog with a pink collar. They are standing on grass with some fallen leaves. In the background, there are large grey rocks and a dark brown ceramic pot. The text is overlaid at the bottom in a white, italicized font.

*Raikasta syksyä!
t. Sähkösanomien toimitus*